

نمایش «زمان در حبس قصر» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی میلاد جباری مولانا شلمگه گذشته اجرای عمومی خود را در باغ‌موزه قصر آغاز کرد. به گزارش «وطن‌امروز»، در آیین رونمایی پوستر و افتتاحیه نمایش «زمان در حبس قصر» که ۲۷ بهمن‌ماه در باغ‌موزه قصر انجام شد، عزت‌الله مطهری (عزت شاه‌ی) زندانی و مبارز معروف رژیم ستشمای و مهدی طالقانی، فرزند آیت‌الله سیدمحمود طالقانی از پوستر این نمایش رونمایی کردند. در این مراسم که با حضور محسن سلیمانی‌فارسانی مدیرعامل انجمن تئاترانقلاب و دفاع‌مقدس، امیر نصیریبکی رئیس سازمان سیچ هنرمندان کشور، داوود اسعدی خامنه و داوود یزدانی از زندانیان سیاسی و سردار یزدی فرمانده سپاه محمدرسول‌الله(ص) تهران بزرگ و جمعی از هنرمندان و اقشار مختلف مردم برگزار شد، نمایش «زمان در حبس قصر» اجرای خود را آغاز کرد. نمایش «زمان در حبس قصر» به شیوه تئاتر کاربردی و با حضور تماشاگران در صحنه و محل اجرای نمایش به مبارزات و مرارت‌های زندانیان سیاسی در بند رژیم طاغوت می‌پردازد و دیدن این نمایش برای افراد کمتر از ۱۲ سال و بیماران قلبی و عصبی ممنوع است. این نمایش در بخش ویژه ۴۰ سالگی انقلاب اسلامی سی و هفتمین جشنواره تئاتر فجر نیز حضور داشت. اجرای عموم این نمایش تا ۲۳ اسفندماه در باغ‌موزه قصر ادامه دارد و علاقه‌مندان می‌توانند با تهیه بلیت از ساعت ۱۹:۳۰ به تماشای این نمایش جذاب بنشینند.

تلویزیون

ساخت سریال‌های «سلمان فارسی» و «موسی(ع)» با بالاترین کیفیت
۲ سریال الف ویژه «موسی(ع)» و «سلمان فارسی» در سیما فیلم با فرمت K8 ضبط می‌شود. به گزارش «وطن‌امروز»، حسین کوپچی، پشتیبان تولید نمایشی سیمافilm درباره فرمت جدید سریال‌های الف ویژه این سازمان گفت: با توجه به سیاست‌گذاری‌های جدید مدیران سازمان صداوسیما، از این پس مقرر شده است تا فرمت سریال‌های الف ویژه این سازمان به K8 تغییر کند. تاکنون سریال‌های تولیدشده در سیمافilm تنها در فرمت اچ‌دی، تولید می‌شدند اما از این پس سریال‌های الف فاخر این سازمان در فرمت K4 و سریال‌های الف ویژه این سازمان در فرمت K8 تولید می‌شوند. کیفیت تصویر K8، هشت برابر بالاتر از کیفیت تصویر موجود است که سریال‌های تلویزیونی پخش می‌شوند. تا به امروز در دیگر کشورهای دنیا کمتر از تعداد انگشتان یک دست سریال با این کیفیت تولید شده است و صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران از پیشروهای سریال‌سازی با این کیفیت در دنیاست. سریال‌های «موسی(ع)» به کارگردانی جمال شورجه و «سلمان فارسی» به کارگردانی داوود میرباقری از جمله سریال‌های الف ویژه سیمافilm هستند که با این سیاست‌گذاری جدید در فرمت K8 برای نخستین‌بار تولید می‌شوند.

■ ■ ■

شبکه ۴ از «آینده‌ایران» می‌گوید
مجموعه تلویزیونی «آینده ایران» از ۳۰ بهمن‌ماه روی آنتن شبکه ۴ سیما می‌رود. به گزارش «وطن‌امروز»، مجموعه تلویزیونی «آینده ایران» در ۳۰ قسمت ۶۰ دقیقه‌ای در قالب درس‌فشارهایی با حضور اساتید برجسته حوزه و دانشگاه، کارنامه ۴۰ ساله جمهوری اسلامی در حوزه‌های مختلف را بررسی می‌کند. دین و دینداری، زن و خانواده، اقتصاد، عدالت اجتماعی، خَرَد رسانه‌ای، فرهنگی علوم انسانی اسلامی، چالش‌های و چشم‌اندازهای تمدنی، آسیب‌های اجتماعی، رابطه ایران و آمریکا، انقلاب اسلامی، پیشران‌های تحول، حوزه و روحانیت از جمله محورهایی است که در این برنامه بررسی می‌شود. آیت‌الله سیدمهدی میرباقری، *حجت‌الاسلام* دکتر علیرضا پیروزمند، *حجت‌الاسلام* دکتر احمد رهندار، دکتر فؤاد یزدی، دکتر سیدمحسن بنی‌هاشمی، دکتر سیداحسان خلدوزی، دکتر حسن سبحانی، دکتر علیرضا شجاعی زند، دکتر ابراهیم فیاض، دکتر فرشاد مهدی‌پور و دکتر موسی نجفی از جمله اساتید و کارشناسان این برنامه تلویزیونی هستند. «آینده ایران» به تهیه‌کنندگی سیدشهاب لاجوردی و کارگردانی سید احمد حسینی به سردبیری مهران مظفری‌نیا، از سه‌شنبه ۳۰ بهمن، هر روز ساعت ۱۷ از شبکه ۴ سیما پخش می‌شود.

محسن شهیم‌زادی: در تئوری‌های مردم‌شناسی مشهور است که اگر «زن»ها نبودند، مردان همچنان روی درخت زندگی می‌کردند! فارغ از اینکه تا چه حد این تخیل به واقعیت نزدیک است، تردیدی نیست که محور هر تمدن و ذیل آن فرهنگش، زنان- مادران- هستند که نقش اصلی را در تربیت سیاستمداران آینده،

سال دوم دانشکده من: در تازه‌ترین فیلم رسول صدرعاملی با ۲ نوع مادر مواجه هستیم، وجه مشترک این مادرها دور بودن از فضای عقلاتی و همچنین ناتوانی در ارتباط صمیمی با دختران جوان‌شان و درک آنهاست. مادر ثروتمند و البته با شمایل مذهبی، در مواجهه با مرگ مغزی دخترش تلاش دارد او را از بیمارستان بیرون بکشد و پر از ورد خودش با دعاو او را به زندگی برگرداند. او در واقع هیچ کاری جز برگزاری مراسم ادعیه‌خوانی نمی‌کند- که البته تاثیری هم در بهبود دختر ندارد- و در عین حال به دلیل عقلانیت پایین مادر، خانواده مجبور می‌شوند بسیاری از واقعیات را هم از او پنهان کنند. از سوی دیگر مادر نیازمند نیز دامادش را فقط برای اداره کردن مغازه خودش می‌خواهد و تنها دلیل اصرارش برای ازدواج دخترش با او اداره کردن این مغازه است.

تیغ و ترمه: در فیلم کیومرث پوراحمد، مادر نماد همه پلیدی‌های عالم است! مادری با دوست همسرش رابطه جنسی نامشروع داشته است. او دخترش را در کودکی رها می‌کند و به خارج می‌رود. وقتی نامزد/ دوست پسر او در خارج رهایش می‌کند، برای کسب پول به ایران بازمی‌گردد و به دنبال تصاحب خانه و مایملک دخترش می‌رود.

در خونگه: در فیلم سیاوش اسعدی، مادر نماد خیانت است. او سرمایه جمع شده فرزندش را به تصور اینکه مرده است، به باد داده است. او نماد ناله‌های بیخودی و خشم و مصیبت است که یک عمر تلاش‌های فرزندش را به باد داده است. همین مادر، مادر یک مفقودالاش هم هست که بهشت زهرا را «بهشت زهر» می‌خواند و ویژگی‌هایی چون صبر، درایت و امانت بسیار از شخصیت او دور است.

پالتو شتری: در فیلم مهدی‌علی‌میرزایی نیز با ۲ نوع مادر متفاوت مواجهیم؛ اول مادری که همسرش- به عنوان تنها کاراکتر عاقل و دانای فیلم- را به دلایلی از خانه بیرون می‌اندازد. اهل سیگار و بدهدان است

آنچه از بررسی فیلم‌های مطرح جشنواره امسال که نقش مادر در آنها پررنگ‌تر است بر می‌آید، این است که کاراکتر مادر با ویژگی‌هایی نظیر خیانت، عدم وجود منطق و عقلانیت، بی‌توجهی به خانواده و بی‌فایده بودن ممزوج شده است. اگرچه این «ناپاکی» مادر در دوره کنونی به اوج خود رسیده اما این اتفاق تنها مختص به آثار این دوره از جشنواره نبوده است. در واقع این انتقاص ملمول فرایندی است که شخصیت مادر در سینمای ایران را به اینجا رسانده است؛ شخصیتی که در آثار مختلف سینمایی و تلویزیونی با بحران‌های عجیب‌تری نسبت به بقیه مواجه است و نقش خود را در جامعه و خانواده گم کرده و رفتارهای غیرمتعادل نسبت به عرف فرهنگی دارد. از همین رو این آثار نمایشی همواره در حال بازتولید بحران خانواده و نقش مادر در میان جامعه مخاطبان‌شان هستند. فهم این تحول زمانی برجسته می‌شود که نگاهی کوتاه به کاراکتر مادر در سال‌های نه چندان دور سینما بیندازیم. از «رقیه چهره آزاد» مادر معروف فیلم «مادر» علی حاتمی تا «ثریا قاسمی» در سریال «در پناه تو»، «حمیده خیرآبادی» در «پدرسالار»، «پروین دخت یزدانیان» در «قصه‌های مجید»،

جشنواره برلین که به سیاسی‌ترین جشنواره سینمایی جهان مشهور است و در ایران نیز همواره تیره‌ترین آثار به این جشنواره راه پیدا می‌کنند، امسال برترین جایزه خود را به کارگردان اسرائیلی اهدا کرد. به گزارش «وطن‌امروز»، جایزه خرس طلایی جشنواره فیلم برلین که پیش از این به اصغر فرهادی بابت فیلم «جدایی نادر از سیمین» و جعفر پناهی برای فیلم «تاکسی» اهدا شده بود، امسال به ناداو لاپید، کارگردان اسرائیلی فیلم «مترادفا» اهدا شد. همچنین در مراسم اختتامیه برلیناله که شنبه‌شب برگزار شد، هیات داوران خرس نقره‌ای جایزه بزرگ خود را به فیلم «به یاری خدا» ساخته فرانسوا اوزون، فیلمساز مشهور فرانسوی

فرهنگ و هنر

نگاهی به کاراکتر مادر در برخی فیلم‌های سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر

ناماداران!

هنرمندان، کنشگران اجتماعی و عامه مردم دارند اما بر خلاف این نقش، هیچ‌گاه تعریف و تبیین جامع و صحیحی از آن ارائه نشده است. با این وجود همواره واژه «مادر» مترادف با حیا، فداکاری، مهربانی و قوام‌بخش خانواده بوده است و تعرض به این واژه مساوی با ردآلت و پلیدی بسیاری محسوب می‌شود. در تاریخ سینما و

تلویزیون کشورمان نیز همواره «مادر» به عنوان نقشی مثبت تلقی شده که در مقابلش انواع پلیدی‌هاقرار می‌گیرد. در سال‌های اخیر اما تحول چشمگیری در نقش مادر رخ داده است و دیگر به شکل مطلق شاهد آن نقش مثبت در آثار نمایشی نیستیم. سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر به عنوان ویت‌رین سینمای سال آینده ایران می‌تواند این راه مضایقه نمی‌کند.

یلدا: مادر در اثر مسعود بخشی- کارگردان فیلم موهن «یک خانواده محترم»- یعنی شخصیتی که دخترش را به زور به ازدواج موقت مردی پولدار می‌آورد. او پس از اتفاقی که برای دخترش می‌افتد و به جهت نجات او، تمام عکس‌های شخصی‌اش را در اختیار تلویزیون قرار می‌دهد! اما رفتارهای غیرعقلانه مادر به همین جا ختم نمی‌شود، چرا که در ادامه قصه رفتارهای به ظاهر دلسوزانه اما شدیداً جاهلانه و پلیدوار می‌بینیم که به جهت لو ندانن کامل قصه فیلم از بیان آن صرف نظر می‌کنیم.

بنفشه آفریقایسی: عشق عجیب مثلیش در فیلم مونا زندگی‌حقیقی حول محور یک زن-مادر- می‌چرخد. زن مطلقه‌ای که دوباره ازدواج کرده، تصمیم می‌گیرد همسر قبلی خود را که فروت‌نوشده، به خانه بیاورد و در واقع با ۲ مرد زندگی کند! چالش علاقه به همسر قدیمی- به هر دلیلی- با وجود همسر جدید، تمام پیرنگ‌های قصه را تشکیل می‌دهد، حال آنکه در اصل قصه با یک عشق مثلی مواجه می‌شویم که یک زن را در یک خانه بین ۲ مرد تقسیم می‌کند؛ زنی که به فکر همه همسایه‌ها، زندانی‌ها و... هست جز خانه خودش و آرامش آنجا. **ماجرا نیمروز ۲: دُخسون:** مادر بودن، تعلیق «رد خون» است. پرستار جنگی که اسارتش او را به جبهه منافقین کشانده و تنها دلیل بازگشتش به وطن همین «مادر» بودن است. اینجا اگرچه که مادر غیرعقل روایت شده اما حس مادر بودنش او را از معرکه‌های مختلف عبور می‌دهد تا به فرزندش برسد. هرچند تصمیم مادر هنوز در او نمرده است اما در نهایت محسوم به رها کردن فرزندش می‌گیرد که تصمیم غیرمادرانه‌ای است.

چالشی ریشه‌ای‌تر از یک نقش

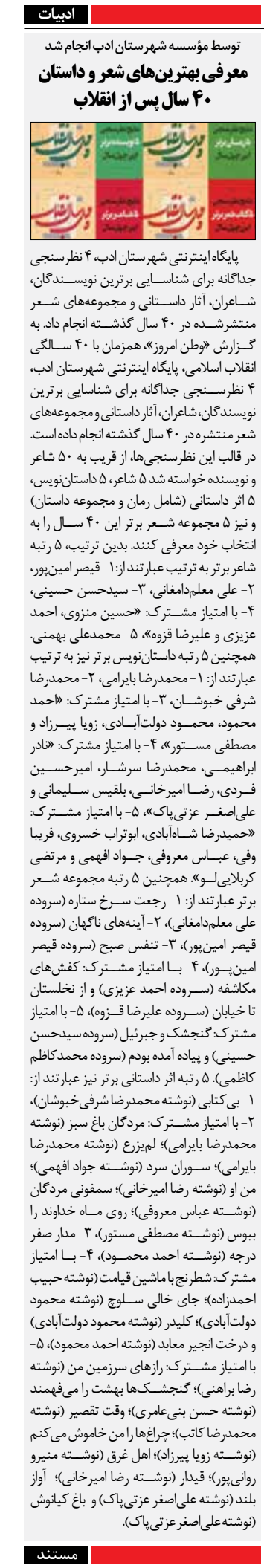
شخصی و تجربیات فردی سینماگران- به عنوان تجربه مادری در قشر مدرن و روشنفکر جامعه ایرانی- بازمی‌گردد، چرا که سینمای ایران در چرخه‌ای ناقص، بدون توجه به چالش‌های اجتماعی، تنها با دغدغه‌های شخصی و مبتنی بر تجربیات فردی صاحبان آثار ساخته می‌شود. سینمای ایران تنها در بعد اقتصادی تبدیل به یک صنعت شده است و تنها برداشت از مفهوم صنعت سینما نیز به فروش گیشه باز می‌گردد. حال آنکه زمانی که صحبت از صنعت سینما می‌شود، حرف از مجموعه‌ای از هنارهای اجتماعی و فرهنگی است در کنار مسائل اقتصادی و در این میان کمپانی‌های بزرگ فیلمسازی، سینمای جهان را به سمت و سوی معین و تحقیق شده‌ای می‌کشانند. در اینجا اما عمدتاً فیلمسازان با دغدغه‌های شخصی آثار بی‌مخاطبی را تولید می‌کنند که به دلیل عدم شفافیت اقتصاد سینما، بدون واهمه از زیان‌دهی روی پرده می‌روند. از سوی دیگر تهیه‌کنندگان خصوصی سینما نیز با هدف کسب سود حداکثری

شصت و نهمین جایزه جشنواره برلین با اعلام برگزیدگان پایان یافت

خرس طلایی به کارگردان اسرائیلی رسید

اهدا کرد. فیلم جدید اوزون درباره رسوایی آزار جنسی توسط کشیش‌های کاتولیک است. جایزه خرس نقره‌ای بهترین کارگردان جشنواره برلین امسال نیز به آنچالاشلک، فیلمساز آلمانی برای فیلم «من در خانه بودم، اما» اهدا شد. هیات داوران برلیناله همچنین جوایز خرس نقره‌ای بهترین بازیگر مرد و بهترین بازیگر زن را به هنرپیشه‌های یک فیلم چینی داد؛ وانگ جینگچان و یانگ می، بازیگران

فیلم «خیلی گذشته پسر» این ۲ جایزه را به دست آوردند. جایزه بهترین فیلمنامه هم به کلودثو جیووانسی و ۲ همکار فیلمنامه‌نویسش، مانوریسو بروچی و روبرتو سلواپانو برای فیلم «پیراناژ» رسید.

احسان محمدحسینی: **«در ریاست» سر آغاز حرکت تولیدات انقلابی و گره‌گشاست**
مراسم رونمایی از مستند سینمایی «در ریاست» شامگاه شنبه ۲۷ بهمن‌ماه با حضور عادل پیغامی استاد دانشگاه، احسان محمدحسینی مسؤول سازمان هنری- رسانه‌ای اوج، سردار تنگسری فرمانده تیروی دریایی سپاه پاسداران و محمود شهبازی کارگردان مستند «در ریاست» در شهر بندرعباس برگزار شد. به گزارش «وطن امروز»، احسان محمدحسینی مدیرعامل سازمان هنری - رسانه‌ای اوج در بخشی از این مراسم با اشاره به اهمیت ساخت چنین مستندهایی اظهار کرد: در ریاست محصولی کاملاً خودجوش است که به همت هنرمندان غیرتمند خطه خلیج‌فارس تولید شد و با ایجاد موجی در سطح کشور توانست از مشکلات مردم گره‌گشایی کند. در ریاست توانست قدرت حقیقی رسانه را تجلی بخشد و به تمام مستندسازان کشور و هنرمندان متعهد کشور اعلام می‌کنم که در هر نقطه از کشور، هر گرفتاری مردم را از جنس در ریاست تولید کنند سازمان اوج تمام‌قد از آنان حمایت می‌کند. مستند در ریاست را می‌توان سرآغاز حرکت تولیدات انقلابی و گره‌گشا دانست.

پایگاه اینترنتی شهرستان ادب، ۴ نظرسنجی جداگانه برای شناسایی برترین نویسندگان، شاعران، آثار داستانی و مجموعه‌های شعر منتشرشده در ۴۰ سال گذشته انجام داد. به گزارش «وطن امروز»، همزمان با ۴۰ سالگی انقلاب اسلامی، پایگاه اینترنتی شهرستان ادب، ۴ نظرسنجی جداگانه برای شناسایی برترین نویسندگان، شاعران، آثار داستانی و مجموعه‌های شعر منتشره در ۴۰ سال گذشته انجام داده است. در قالب این نظرسنجی‌ها، از قریب به ۵۰ شاعر و نویسنده خواسته شد ۵ شاعر، ۵ داستان‌نویس، ۵ اثر داستانی (شامل رمان و مجموعه داستان) و نیز ۵ مجموعه شعر برتر این ۴۰ سال را به انتخاب خود معرفی کنند. بدین ترتیب، ۵ رتبه شاعر برتر به ترتیب عبارتند از: ۱- قیصر امین‌پور، ۲- علی معلم‌دامغانی، ۳- سیدحسن حسینی، ۴- با امتیاز مشترک: «حسین منزوی، احمد عزیزی و علیرضا قزوه»، ۵- محمدعلی بهمنی. همچنین ۵ رتبه داستان‌نویس برتر نیز به ترتیب عبارتند از: ۱- محمدرضا بایرامی، ۲- محمدرضا شرفی خوش‌شان، ۳- با امتیاز مشترک: «احمد محمود، محمود دولت‌آبادی، زویا پیروزاد و مصطفی مستور»، ۴- با امتیاز مشترک: «نادر ابراهیمی، محمدرضا سرشار، امیرحسین فردی، رضا امیرخانی، بلقیس سلیمانی و علی‌اصغر عزتی‌پاک»، ۵- با امتیاز مشترک: «محمدرضا شاه‌آبادی، ابوتراب خسروی، فریبا وفی، عباس معروفی، جواد افهمی و مرضی کرپایلی‌لو». همچنین ۵ رتبه مجموعه شعر برتر عبارتند از: ۱- رجعت سرخ ستاره (سروده علی معلم‌دامغانی)، ۲- آینه‌های ناگهان (سروده قیصر امین‌پور)، ۳- تنفس صبح (سروده قیصر امین‌پور)، ۴- با امتیاز مشترک: «نکست‌های مکاشفه (سروده احمد عزیزی) و از خلقتش تا خیابان (سروده علیرضا قزوه)، ۵- با امتیاز مشترک: گنجشک و جبرئیل (سروده سیدحسن حسینی) و پیاده آمده بودم (سروده محمدکاظم کاظمی)، ۵ رتبه اثر داستانی برتر نیز عبارتند از: ۱- بی‌کتابی (نوشته محمدرضا شرفی خوش‌شان)، ۲- با امتیاز مشترک: مردگان باغ سبز (نوشته محمدرضا بایرامی)، لم‌بزخ (نوشته محمدرضا بایرامی)، سوران سرد (نوشته جواد افهمی)، من او (نوشته رضا امیرخانی)، سفوفی مردگان (نوشته عباس معروفی)، روی ماه خاوند را ببوس (نوشته مصطفی مستور)، ۴- مدار صفر درجه (نوشته احمد محمود)، ۴- با امتیاز مشترک: شطرنج با ماشین قیامت (نوشته حبیب احمدزاده)، جای خالی سلوچ (نوشته محمود دولت‌آبادی)، کلیدر (نوشته محمود دولت‌آبادی) و درخت انجیر معابد (نوشته احمد محمود)، ۵- با امتیاز مشترک: رازهای سرزمین من (نوشته رضا باهزانی)، گنجشک‌ها بهشت را می‌فهمند (نوشته حسن بنی‌عامری)، وقت تقصیر (نوشته محمدرضا کاتب)، چراغ‌ها را من خاموش می‌کنم (نوشته زویا پیروزان)، اهل غرق (نوشته منیرو روانی‌پور)، قیادر (نوشته رضا امیرخانی)، آواز بلند (نوشته علی‌اصغر عزتی‌پاک) و باغ کیانوش (نوشته علی‌اصغر عزتی‌پاک).

مستند